

(א) 'ע' חוס' תמורה י' ד"ה
 יחיתמר, (ב) נדרים סה;
 (ג) ערכין ד: יח.
 (ד) ערכין ח: גי' רש"ל
 הלא הוא וכו', (ה) ויקרא
 כה, (ו) [שם כ], (ז) [שם]
 (ח) ויקרא כ, (ט) נדרים
 ז, (י) וכן משמע בגי' ,
 (כ) [שם קטז], ט עיין
 רש"א

וְלֹא אָמְרוּ לִי דָבָר: כֹּה־כֵן הִיא
שְׂאִילָה. אֲבָל כֵּן נִשְׁאַלָה שְׂאִילָה אַחַת
בְּצִיט הַמַּדְרֵשׁ מִיָּמֶינֶי יֵשׁ לַלְמוּד שְׂאִין
מַסְדְּרִין: הֵרִי עָלֵי מִנֵּה לְדַקָּה הַצִּיט.
וְהַשְׂגַּת יָד לֹא כְּחֵיד אֲלֵף צִעְרִין
אֲבָל שֶׁהַר הַקִּדְשׁוֹת אֵין יִדְוִין בְּהַשָּׁג
יָד וְמֵה שֵׁם לֹא גֻבִין הֵימְנוּ וְהִתְמַדְּוּ
יִבְדּוּ לְאַחֵר זְמַן אֵין יֵשִׁיעִיר: מִהוּ
שִׁסְדֻּרֵנוּ לוֹ. כְּשֶׁאֵין לַמַּשְׁכֵּנוּ:
שְׂמֹחִירִין. שְׂמֹחִיה מְזֹוֹה לְהַשִּׁיב לוֹ
אֵת הַעֲבוּט: אֵין מַסְדְּרִין. לְהַשְׁאִיר

(א) תום' ד"ה ולדין הסוף
וכו' דמשמע לדבר:
(ב) בא"ד בנ' זחיס שנאמר
ונתן את הערכך ביום:
(ג) בא"ד חדא מינייהו
נקט אלמא:

תוס' ד"ה ואידך ההוא
בו' וצ"ל דסברא דק"ו.
עיי' בכורות דף לג ע"א
תוס' ד"ה וצ"ה:

גליון הש"ס
תוס' ד"ה ואידך ההוא
כו' וצ"ל דסברא דק"ו.
עין זכורות דף לג ע"א
תוס' ד"ה וצ"ה:

הנאה בק"ו משום ג"ש היינו משום דאכליה ויהנה חדא היא אבל הו"ל ע' דבהרבה מקומות בת"כ ובגמרא שרואה לעשות ק"ו וסותר או"ח הג"ש ל"ד וא"ת דאמרין בערכין בפרק קמא (ד' 7:) ראש חמור דנידון ככבודו בערכין פריך לה ומשני כאן בקדשי מזבח

מה ערבין גידון בבבדוד. פי' בקוננו' דלרשין מפשטות וא"ת מה וכמה הוא יפה בלא ד' וה"נ יס' לנו לשום כמה הוא שוה באבר שוה כלום אם היה נוטל אותו אבר וי"ל דאמר בפרק האומר משם כאליו הימא יד מוכתבת לברו ראשון ולא כמו שנטלה לגמרי דלא מחמץ' לא לאו דחמץ נפשם: **מה ערבין שאין מחזירין מסדרין.** וא"ת דהרי מניחין לו לגמרי כדי לרבו ומה יחזיר לו עוד ואור"ת דלשטנו ערבו ממשכניו אותו

ואידך עד שיהא במכותו ב'. פירש צוקערמאן דהיינו רבנן דר
ואידך היינו הגי' דלחציעא להו מהו שסדרו צבעל חוב
סופו. למעוטי עני והעשיר וחור והעני דנותן ערך עשיר

מהו שיטתו בבעל חוב. פסק ר"ת בספר הישר דאין מסקין וק"ל (ב"ק דף סט.) הלכה כרשב"ג במשנתנו היכא דלא חשש אמורא שסבר צהדיא שמסקרין ורבה בר אבוא דאמר ליה לר"ל דגרסאין מניין שמסקרין לבשל חוב כלומר מנליה למאן דאיהו שיסדרו לבשל חוב הוה ליה למימר מסקרין שהרי הטעם לא היה (עירובין סט.) פלגינן רבי יהודה ורבנן צנעי והפשיך אמור ובעינן משום דכתיב ואם מך הוא עד שיהיה במכירתו מתחילתו ועד סופו מסקרין ולא צבעל חוב כדדריש לעיל ויחיד ורבים הלכה כרבים ודלמארי' בפ"ק דב"ק (דף יא: ושם ד"ה אפילו) מנייה ואפילו מן גלגל חוזא ויהבינן ליה גלגלמא אחרינא דחוזא ליה הא ליכא מידי דלא חשש (שבת דף קיח.) כ"ש דאמר כל ישראל בני מלכים ומיהו אמרינן התם